Any XXVII — Vendrell, 12 de Març de 1932 — Número 1353

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

LA NENA

Magda Bonsoms i Bellvé

SE'N PUJÀ AL CEL

EL DIA 7 DEL CORRENT MARÇ

A LA EDAT DE 5 ANYS

Els seus desconsolats pares Pere Bonsoms i Enriqueta Bellvé; germà Magí; avis, padrí, oncles, ties i demés familiars, tenen el sentiment d'assabentar a llurs amistats tant sensible pèrdua, pregant-los una pietosa recordança per l'ànima de la difunta, per quin assenyalat favor en quedaran fondament agraïts.

Vendrell, Març de 1932.

El desvio de la carretera

de Barcelona a Tarragona

Aquest interessant afer, del qual ens hem venim ocupant des de aquestes planes, i ja fa alguns mesos, en defensa de la tessis més favorable a la nostra vila, està entrant en un periode que podria classificar-se al de pre-definitiu. Sortosament s'ha lograt enfocar la petició vers la solució salvadora de la economia vilatana, cosa que ens en felicitem, i que volem creure serà celebrat per part d'aquells homes que estimin el pervindre de la vila i no es deixin ofuscar per una intransigència que, en el nostre cas, esdevindria suicida.

Tant cert és aquest enfocament, que per a demostrar-ho sols ens caldrà copiar a seguit el final de l'escrit que en defensa d'aquesta obra publica el confrare «Diario de Tarragona» en el seu número corresponent al diumenge passat i en el qual inserta a més la instància firmada per un gran nombre de entitats demanant es fassi aquell desviament, (per cert que la mentada instància boga per el primitiu traçat, que tant perjudicial resultaria per els vendrellencs), però ve rectificat allí per un aclariment del per què encara hi consta aquella solució. El tot hi és exposat en el dit final, que diu així:

«Es, doncs, lògic de suposar que, per bé que en la instància esmentada —que es formalitzà abans d'ésser fixada com a més avantatjosa la segona solució—es proposi la solució interior, el tècnics de l'Estat, en fer l'estudi sobre el terreny, se'n adonaran tot seguit que és molt més pràctica i econòmica la solució que apropa la carretera a la costa. Val a dir que les gestions que darrerament han estat fetes prop d'alguns destacats elements dels quals el projecte pot rebre un fort ajut, han estat dutes en el sentit ja exposat, o sia d'abandonament de la solució inicial.

I ara, per acabar: dues paraules: Nosaltres, pel que es veu amb ben poc fonament, suposàvem que el confrare vendrellenc EL BAIX PENSDÉS, com sembla deduir-se d'un comentari que varem reproduir en moment oportú, era rodouament oposat a tot intent de dur el tràfec automobilístic per fora de la Vila.

Ara hem vist, per manifestacions fetes en el seu darrer número, que no solsament no n'és oposat, ans encara de fa temps defensava una solució pràcticament idèntica a la que nosaltres considerem la millor i més factible. ¿Caldrà dir que això ens omple de satisfacció i ens fa pensar que unint les gestions dels uns i dels altres i salvant la modificació que interessa fer al contingut de la instància, serà cosa ben fàcil i planera el triomf de tots i de l'interès general del comerç de l'agricultura, de l'estiuejant i del turista?»

Referint-se a aquest desvio, trobem a la edició de «Las Noticias» d'ahir divendres, i a la seva secció editorial «Paradojas», el següent escrit:

Una carretera

Piden una carretera—pequeña carretera de enlace entre otras dos, cinco quilómetros nada más—el Reus Automóvil Club y hasta un centenar de entidades representativas de intereses mercantiles, industriales, de tráfico o transporte y de deporte en general. La piden también los propietarios, chofers, cocheros y carreteros habituales en su tránsito por el lugar que se indica en las sendas instancias elevadas por todos ellos al señor ministro de Obras públicas.

Propugnemos esta mejora, solicitada constantemente desde hace treinta años sin éxito.

Hace treinta años se construyó una carretera de tercer orden de Barcelona a Santa Cruz de Calafell. Esta carretera podía y debía, a partir de Calafell, seguir en línea recta hasta enlazar con la carretera de segundo orden que desde Valencia va para Molins de Rey. Este trozo de enlace, o sea cinco quilómetros (los que se piden) no se construyó sin embargo. Y, en consecuencia, todos los que procedentes de Barcelona y demás villas y pueblos de la provincia venían por la carretera de Calafell con ánimo de seguir por la de Valencia aludida, al llegar a Calafell debian y deben torcer a la derecha y dar un rodeo en forma de U enorme y muy cerrada, en cuyo fondo se halla la villa de Vendrell. Los vehiculos asi se ven obligados a dar un rodeo de muchos quilómetros, deben subir a un collado (i bajar en seguida) de pendiente pronunciada y resbaladiza y deben, en fin, cruzar por las calles, peor conservadas, por regla general, que la misma carretera, pasar un paso a nivel peligroso, pues es lugar de mucho tránsito ferroviario y pararse, *consumiendo paciencia,* cuando las maniobras ferroviarias lo hacen preciso.

Todo eso porque algunos comerciantes e industriales, mal aconsejados, de la villa de Vendrell creyeron que construyendo dicho ramal no cruzarían por sus calles algunos vehiculos y sufririan algo sus intereses industriales y mercantiles. Obligando a transitar por las calles de Vendrell a todo el mundo, creian realizar beneficios. Se logró impedir el ramal dicho, que hoy más imperiosamente reclaman los automovilistas, los conductores de grandes unidades de transporte y, en general, todos los que, sin necesidad de ir al Vendrell para nada se ven obligados a hacerlo, perdiendo tiempo y sufriendo moléstias y aun gastos inútiles.

Y, sin embargo, es evidente que la mejora intensificaria el tránsito general en beneficio de innumerables pueblos, balnearios y playas, además de facilitar el transporte por carretera de ida y vuelta entre las regiones catalanas y valencianas en general.

Ahora bien, el aumento de tráfico, aunque no se realice por las mismas calles de un poblado, aunque se realice a unos pocos quilómetros de distancia, siempre beneficia al poblado pues llegan hasta él quienes para algo lo desean o necesitan. Siendo más los que pasan cerca, el tanto por ciento de los que se desvían es también mayor. En cambio, es raro, rarisimo, el que, yendo decididamente a otro lugar, se detiene sólo por el hecho de transitar en poblado.

En cambio, el tránsito de los que no se detienen, además de perjudicar a las calles, crea peligros para sus vecinos, especialmente los niños.

En fin, que si hoy ya se conviene que es preciso evitar la circulación de tránsito por el interior de villas y poblados en general, la conveniencia será mayor cuando, como en el presente caso, encima de evitar el tránsito, se ahorrarian varios kilómetros de recorrido i moléstias gravísimas.

Si añadimos que las obras, con no ofrecer dificultades ni ser de coste cuantioso, procurarían trabajo a muchos parados durante algún tiempo, se comprenderá que con razón propugnemos el proyecto dicho.

MAX».

Com pot veure's, tothom apreta per a que's fassi aquesta carretera; ella hauria esdevingut una realitat ben perjudicial si no s'hagués enfocat oportunament per la solució ara acceptada, i contra d'ella res hi hauria valgut la oposició sistemàtica del perque sí.

"Hores Vagaroses" de Josep Aixalà i Casellas

TRIANGLE

En la diada del 4 de Març, que fa anys, millor dit en que compleixen anys de les gestes dels precursors i familiars nostres en defensa de la vila immolant les seves vides en bé i profit de la santa llibertat, no he pogut menys que com ha record a la santa causa establir o traçar en el ben sentit de la paraula, un triangle, irregular, és clar, entre Vendrell, Havana i Barcelona.

I ja la ploma mullada a dolls en el sentiment de la emoció, ha anat traçant unes lletres, confegint unes paraules i resant una oració ben humana que jo voldria que fos divinitzada.

Concentrat, bullint dintre meu idees, anaven d'ací i allà diametralment oposades, emprò concordant sempre en la mateixa cosa, l'amor a la pàtria! I quina causa era la que produía dit efecte? Ah! que no és pas gaire dificil endevinar-ho!

La Direcció de EL BAIX PENEDÉS tingué a be, en nom de l'altruista vendrellenc En Josep Aixalà, ofrenar un nou volum de proses meravelloses; fa uns dies ja, i heus aqui com una vegada llegides i meditades mancariem als deurers d'amistat si no hi fessim el nostre

comentari. Crítica no! Déu ens guardi! I potser el «comentari» també sobri, per quan si copiessim el pòrtic consciençut, clar, i veridic ens rellevaria d'estampar uns mots, que per altra part, la consciència nostra ens dicta, millor dit, ens emmena a estampar i ens hi obliga.

Més, ai! laç de mi! Hi ha un pròleg, que tots a hores d'ara haureu llegit i que és compendi fruir l'aquilossament del valor del llibre, majorment venint de qui ve, de la ploma sapientíssima de l'escriptor, (fixeu-vos sense adgectiu) que te entre tantes obres, una que a mi m'ha fet reverenciar-lo com a esperit selecte i maravellós. Aquesta obra és «La vida austera» i com tots sabem és de l' autor que suara parlem En Pere Coromines. Creiem de ben endins de la nostra ànima que no podia cercar millor dilecte introductor per a la seva formosa obra «Hores vagaroses». I ja en el terreny de la lectura, havent obert els porticons i entrant la llum que inonda la estança, deixem darrera la porta el lastre de preocupacions i parlem del llibre d'Ell, de la vila i de nosaltres. Així com si fos un manyoc de sensacions mal reprimides que s'agombolessin en una forma un xic anarquitzant, però que a mesura que d'elles tractem es tornessin d'ordre ritmic, que ha grat de tots conservessin la forma escaienta d'exhalació, no evaporant-se el perfum impregnat, igualant-se al de les flors de humilitat, o siguin les violetes bosquetanes.

Un article publicat en el setmanal, llegit més de les vegades a cuita corrents vist entre mig d'altres de faisò diferenta, (les més de les vegades) encara que hom es concentri pel dinamisme d'accions, no arriba a apreciar-lo en quant val i significa. Emprò, quan aquest, curosament és escollit i amb altres germans s'ens aplega formant un preciat ramell d'idees, de família i universitat, llavores és quan cal capir la trascendència, la importància i fins la meditació que encomanà.

Temps vindrà que en l'arxiu de la història vendrellenca, s'apreciarà com or del millor la obra d'en Josep Aixalà, recull fidel, plasmació vivent, treball acurat d'una força documental sadollada per una prosa escaienta, planera i assequible a totes les intel·ligències, que la fa estimar de tots, puig no obeeix a un pedantisme d'home saberut, ni a un dilettant d'ateneu, sinò a un plà d'home senzill que pensa i escriu abocant-hi en cada narració i article un esplet del seu cor, amarat d'esperit, però «tal com raja» amb tota la fermesa del seu carácter, amb tota la jovialitat de la seva ànima, amb tota la bonesa de la seva persona que per afegidura no se li ha separat mai per be de tots, aquest «infantilisme» que a través de la vida se li va accentuant cada dia més, malgrat l'empenyament dels dies i... dels anys!

Beneïda joventut la d'aquest home sexagenari, que com a espill tenim de contemplarnos-hi nosaltres, joves de la segona joventut, que la cosa més insignificant ens abateix i enutja. Aquell foc de les vestals, en ell, és inexhaurible. I vulgues que no, la espurna, el sentiment patri, l'amor a la terra, la consideració i estima als seus semblants, va fent feix i hom es troba minúscul quan es compara amb la tasca llur.

Jo he voldria parlar de totes les narracions, articles, records en una paraula tota la extensa gama que engrapa el llibre... més temo cometre involuntàriament una irreverència. A lo millor se t'escapa un pensament dels seus i és una profanació! Si precisament la força reflexiva seva troba el seu eix en tot, per a que subratllar, quan ja hem dit que la maduresa és el fruit ubérrim del seu clar judici.

En les observacions que a hom passarien inadvertides, ell, com un objectiu potent les plasma i no se li escapen escenes: «Els japonesos—digué l'oficial—no permeten que ningú els hi trepitji la bandera». I això ho diu en la pàgina 112, quan ell veu que curosament guarden la capsa de cartró on enllaçades les banderes de Cuba i Japò cuiden els nipons de que no sigui involuntáriament petjada, sorpront-se d'això ho indaga. Oh! la seva sutilesa d'observació que no para fins que sap la causa. A un altre li hauria passat inadvertit.

I què direm d'«Un sanguinari»? A hores d'ara un pessigolleig com si m'haguessin clavat agulles al meu cos, car no'm puc allunyar de la memòria la visió de dita narració, que m'esglàia, corpren... i em tonifica! I el que diu del mestre Oller; i la lletra d'aquest, no és sublim i «celestial»?

Ai! perdoneu-me! Ja veieu si soc desmemoriat. Acabo de dir que no faré un estudi particular sinò global, i en canvi la retina no pot menys que fer mancament enumerant uns, com si els altres fossin inferiors, i posats a la balança tots pesen igual, per tant costant-me molt, diré com si això m'escapés d'una confessió desitjada: El seu pare els hi ha donat vida esplendorosa i si jo fos padrí o tutor no tindria de corretgir ni enmenar a cap per que estan sublimitzats de valor i bellesa. Han arribat a majoria d'edat.

I veus aquí com uns records en porten d' altres i trobem un bell aplec de dibuixos i fotografies que'l fan, si cap, doblement atractiu per la forma documental que abarca, enriquint-lo formosament.

I som en el punt darrer, on he de concretar. Jo sento un xic de basarda quan arribo al final; verament, és el de més compromís. Un etzar feu escriure'm. Potser impensadament. Quan Mestre Aixalà per l'Agost del 1929 tingué la galanura d'ofrenar el «germà major» o sigui «Pensant en la Vila», jo vareig creure una obligació, un deure, l'exposar quant pensava que la vila devia al seu fill absent, al català filantròpic. A rel d'aquell article, he continuat amb goig la correspondència amb els meus del Vendrell i he renovat diverses amistats totes ben apreciades, però si hi cap, com que la distància que separa a l'amic vendrellenc és més gran, fa que s'accentui doblement per la gratitut i l'afecte.

Valgui, doncs, la prosa migradeta del present article, com ombra que travessa el mar i una ànima pariona a la del Mestre li diposita al seu front un óscul de reconeixement, amor i amistat com a segellament i fermança del que ja no ha d'esborrar-se mai més: la idolatria com a pròpia estimació!

ICAR

Barcelona, 4 de Març de 1932.

AQUEST MIG-DIA...

Aquest mig-dia durant uns breus mome[nts] m'han estat alegrant l'esguard i l'esperit u[n] gavines que venien a la platja a picar [...] triadures que uns pescadors alternativame[nt] hi tiraven. Quan havien prés ço que era ob[jec]te de la seva cobejança, emprenien el v[ol] mar endins i es posaven sobre el mar aclo[ts]des, paraven les tovalles i dinaven. Algunes, en emportar-se la presa eren perseguides per[i]fidiosament per altres no tant afortunades.

I ja ho veieu; aquest vespre del venturó dia 26 de Febrer de 1932, al recollir-me a ca[sa] sa, no he pogut per menys que recordar-me d'elles.

Però heusaquí que al passar el llindar de la porta, m'ha semblat oïr pels ámbits de ca[sa] una lleuïssima remor, una frisança cercade[nta] de quelcom; s'agitava l'aire i es removien [les] cortines; la lámpara del menjador brandava.

Era la mà d'En Josep Aixalá que després d'acaronar els meus fillets i haver encaixat amb la meva esposa, gentilment maldava cercant la meva.

—Ací!—he dit—i he encaixat cordialment aquella mà que conserva tota l'agilitat dels homes de tremp, aquella mà nervuda, temprada i suau a l'hora i encar he sentit que l'altra sentint-ne enveja volia ajuntar-se a la joia del moment i es posava damunt de la que tenia presa en confirmació de bona amistat quan me les anava a posar damunt del pit, fervorosament, s'han fet fugisseres deixant-me precipitadament un volúm que ha restat près d'aquella faiçó, un volúm què, salabrós i humit encara de les llágrimes de l'exilat voluntari, he besat.

UNA VEGADA MÈS...

El bon amic En Josep Aixalà, resident a la Havana, ens ha fet la galanura d'ofrenar-nos un llibre seu. (Plagio, fins ací la circular de la Redacció de EL BAIX PENEDÉS i ho declaro per a heuren la indulgència deguda).

Espero que, en honor a l'Amic (amb majúscula) En Josep Aixalà, no'm serà negada.

L'Amic En Josep Aixalà, ha reïncidit i aquesta reincidència ve a obligar-nos a tots els

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes completament desemborsat

Casa Central: BARCELONA, Passeig de Gracia, 315

SUCURSALS I AGENCIES:

AMPOSTA - ARBOS - BADALONA - BERGA - FIGUERAS - GANDESA GIRONA - GRANOLLERS - IGUALADA - INCA - LLEIDA - MANACOR MANRESA - MONTBLANC - MORA DE EBRE - MORELL - OLOT PALMA DE MALLORCA - PORT-BOU - PUIGCERDA - RIPOLL SANT FELIU DE GUIXOLS - SANTA COLOMA DE FARNÉS - SANTA COLOMA DE QUERALT - SEU DE URGELL - TARRAGONA (Sucursal i Agència Borsí) - TARREGA - TORREDEMBARRA - TORTOSA VALLS - VENDRELL - VIC - VILASECA

Llibretes d'Estalvi a la vista

4 per 100 anyal

Llibretes a un any plaç

4 i mig per 100 anyal

Negociem els cupons venciment

Primer de Març

AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfon, número 24

Apartat Correus, 1

Agència Ford Oficial

Autos - Camions - Tractors

Peces de recanvi per a tots els models

Taller de reparacions amb utillatge especial

REPARACIO DE BATERIES

Representació per Vendrell i comarca

Salò d' Exposició
Oficines i vendes:
Dr. Robert, 42

Tallers:
Ferrocarril, 3

TELÈFON NÚMERO 5

La Confiteria Vidiella

(Successor de J. M.ª Folch)

es complau assabentant a la seva nombrosa clientela que, amb el fi de donar més relleu a les seves activitats i poguer atendre més amplament les demandes s'ha traslladat de la casa número 2 del carrer del Dr. Robert al mateix costat,

Doctor Robert, núm. 4

on amb la major amplitut vindrà dedicant-se a les mateixes seccions de fins ara

Elaboració esmerada de Confiteria i Pastisseria

Queviures de les més excel·lents calitats

Extensos assortits de Conserves de les millors classes

Licors i vins generosos de grans marques - Capses de luxe, per a casaments i batetjos

En les festes familiars i diades de l'any no deixi de visitar aquesta casa on hi trobarà sempre el que necessiti i de la més alta qualitat.

Doctor Robert, 4 **VENDRELL**

que, (personalment, més amb bona voluntat que amb traça) col·laborem en la vida austera cap a les noces d or de EL BAIX PENEDÈS.

I dic que ens obliga a tots perque hauriem de testimoniar-li fracament l'agraiment i a aital fi, proposo—escoltéu amics—la confecció d'un número extraordinari dedicat a l'altruista patrici.

Un per tots i tots per u, *en justa correspondéncia*.

Ara, que això de la justa correspondència, caurà sobre En Josep Aixalà, com un colp de roc, perque, fi i agut com és, ens oposarà la d'aquells pagesos que havien trobat la pedra filosofal de la barata.

Si; uns senyors que havien passat tres dies de la festa major a casa d'ells havien reincidit en obsequiar-los amb l'envio d'un present.

Un cistell on hi havia un parell de bacallans, mitja dotzena de mocadors i una peta- pel marit, mitja dotzena de mocadors i un moneder per a la muller, tres parells de mitons de llana i una bufanda per a cada un dels tres bordegaços de la casa i per tapadora, culminant la presentalla, una ensaimada de Mallorca.

—Pobre gent, estaran contents! exclamava la senyora.

-I, es clar que ho estigueren de contents.

Vingué, però, la justa correspondència i aquesta consistí en un cove on hi havien enquibit graciosament tres o quatre quilos de patates, dues o tres lliures de pèsols, una dotzena d'escarxofes, dues dotzenes d'ous frescos, un parell de dotzenes de taronges, mitja dotzena de llimones, mitja dotzena de coquetes de matafaluga i uns manadets de farigola, romaní, espígol, poniol i té de roca, amb una olor que anamorava i uns manadets de llacsons, conills i creixems, tot molt tendre i triat, i es clar, això entendria els senyors.

En rebre-ho tot eren exclamacions: —Vés, pobre gent si son complidors, si ens aprecien.

En la carta, feta per el més gran dels bordegaços hi havia la consebuda P. D.

«...Enviïn el cove perque ens fá molt servei.»

Els senyors, vá sense dir, no podien demorar l'envio del cove i menys podien cometre la indelicadesa d'enviar-lo buit.

A les primeres expedicions era feina facil organitzar-ne les sorpreses.

Indeliberadament, per part dels pagesos, el contingut era a base de productes del camp i cap mal de cap els hi donava l'arranjar-lo; era la barata, que'n deien ells.

Aquest intercamvi va durar llarg temps; les boires es posasen per entremig. La bona senyora a voltes ja demanava què'ls hi podria enviar, que'ls fes falta. I aquest intercanvi es feia a deu per cent; deu, era l'import del cost de l'envio dels pagesos i cent el dels senyors.

Es per això que el senyor Aixalà, quan s'enteri de la «justa correspondència» exclamarà escamat:

—Té, ara aquells volen fer de pagesos.

Però és que nosaltres volem (i encara que no volguessim, seria) un gran i gentil senyor i volém dir-li-ho.

J. PRATS

P. D.—Amic Sr. Aixalà volgéu anar prop de mar i en albirar la primera gavina serviuvos imaginar que és una d'aquelles que aquest venturós dia 26 de febrer de 1932, ací a BADALONA, m'alegraven l'esguard i l'esperit i que us porta un bés que hauria estampat en la vostra mà, però que havent-se'm esmunyit l'he estampat al volúm alat eixit de la no menys alada mà vostra.

«Val».

"Hores vagaroses" del Sr. Aixalà

Amb aquest son ja dos els llibres que'l senyor Aixalà ha tingut la gentilesa de regalar als subscriptors de EL BAIX PENEDÉS. ¡Per molts anys!

Sols un home com ell amb una envejable memòria i un sobrant d'humor pot escriure els fets que ve narrant tal i com ell ho fa amb traça i enginy en descriure'ls; i més admirable és encara que ho fassi esmerçant-ho com un delicat obsequi.

No pretenem pas fer una crítica d'aquest llibre, ¡Déu ens en guardi! Prou, i de sobres, n'hi ha amb el pròleg d'en Pere Coromines, del que'n recollim aquella frasse en què es pregunta: ¿perquè no va començar de mes jove a escriure aquestes narracions? a la qual podriem contestar-li sense por a equivocar-nos que tal vegada allavores al senyor Aixalà li mancaven algunes coses que, si be avui no li deuen sobrar, tampoc li fan falta.

Tot llegint dit llibre en els articles dedicats a casa nostra, i més encara en les narracions que van il·lustrades per el conveí Joan Borrull —que dit sia de pas, demostra ésser un artista consumat—nosaltres que ja som a la edat madura, no recordem tots els fets que'l seu autor narra, però si quasi tots els personatges que posa en acció, els quals ens ha semblat veure'ls de carn i oços degut a la mà mestra que'ls ha fet bellugar a cada u d'ells amb els seus encertats relats.

Poc més direm—i no per manca de voluntat—de l'autor i del llibre. D'altres n'hi ha que ho poden fer millor. Ara el que sí podem assegurar que'l tal llibre serà un més a engroixir la nostra humil biblioteca, posant-lo junt amb els d'altres autors de fama.

El senyor Aixalà és un bon vendrellenc, i com a tal es recorda sempre de la vila on va nàixer i dels que en ella va deixar. A nosaltres en justa reciprocitat ens és avui grat dir que a l'altre part del mar hi ha un compatrici nostre que tot i fer més de mig segle que manca d'ací, ha sapigut conservar la nostra parla, ha constituit una família, s'ha fet un nom i una fortuna que per molts anys puga conservar per a que de tant en tant—i per mitjà de EL BAIX—puga relatar-nos fets tant de casa nostra com d'allí on viu.

LLORENÇ BOVÉ

RELLOTGES DE SOL

El dilluns dia 21 dels corrents és el dia senyalat per la entrada de la Primavera, la qual durarà fins el dia 21 de Juny. Aital dia, igual que'l dia 21 de Setembre, entrada de la Tardor, són dies indicats per a fer els rellotges nomenats de sol.

Com tots sabem, un rellotge de sol és un aparell que aprofita la posició del sol respecte a la terra per anar marcant per mitjà de la sombra projectada per una vareta sobre una superfície plana, les hores del dia. Foren aquests els primers rellotges emprats per l'home, eren nomenats «pedres horàries» i el seu ús es coneixia ja 600 anys abans de Jesucrist. Existeix un llibre que tracta de la construcció de rellotges solars, escrit per Pere Roiz i editat a València l'any 1575.

Fa vintiset anys que al Vendrell, i a la casa que fa cantonada al carrer del Teatre, uns amics varem voler fer-hi un rellotge de sol. La iniciativa va sortir d'en Pere Romeu (Peret Carreté) veí del

dit carrer, i ella va dur-se a terme amb la cooperació següent: don Emili J. Lopez Cerón, administrador de Correus i Telègrafs, va proporcionar una brúxula, el paleta Josep Carreras, (a) Nen Xic de la Garrella, aportà un nivell, en Josep Colet, ferrer de tall, va proporcionar la vareta i el pintor Anton Barnadas es comprometé a pintar l'horari del rellotge.

Quatre dies abans del 21, es feren les proves i cada dia ens calgué canviar de plà a seguir, quan en Pau Palau (a) Paulito Calaf, ens portà un llibre on s'explicava la manera de fer els rellotges de sol, i de la seva lectura i conversacions tingudes en les estones vagaroses dels migdies, un dels de la tertúlia, en Francisco Toldrà, compareguè portant un cartabò que formava un àngul de 37 graus, fet especialment per el seu pare, el celebrat home de enginys que era conegut per «Jan Matines», per a confeccionar rellotges de sol. Definitivament el dia 20 de Març fou tirada sobre la paret una ratlla horitzontal, i al punt del migdia altra de vertical en quin extrem s'hi feu un forat per a clavar-hi la vareta. A l'endemà, dia 21, esperarem les dotze del migdia per a clavar la vareta, però no ho poguerem fer perque aquell dia el sol era del tot tapat per els núvols; a l'endemà tampoc ho poguerem fer per la mateixa circumstància, no logrant-ho fins al quart dia, en que fou col·locada la vareta formant àngul conforme al mentat cartabò del Matines, fent que la sombra caigués exactament sobre la ratlla vertical; després, cada mitja-hora, rellotge en mà, anarem marcant amb punts les hores i mitges-hores, que després definitivament, va senyalar el pintor.

Aquest rellotge de sol no sols senyala de dia amb la sombra del Sol, sí que també de nit amb la sombra de la Lluna; quan fa lluna plena queden ben marcades les dotze, essent molts els testimonis que han contemplat aquell rellotge marcant la mitja nit quan al campanar de la vila tocaven les dotze, i quan a l'ensems el sereno del barri de la Plaça Nova cantava les dotze després d'haver donat dos colps amb el «xutxo» a la porta de la fleca de davant la font per a que s'aixessin els fadrins flequers, doncs calia tornar al treball i pastar el nostre pà de cada dia.

FRANCISCO BAROT

Barcelona, 8 de Març de 1932.

Josep Canyes, escultor

Ens cal abans que tot declarar amb la naturalitat més planera que no coneixem ni un punt de la escultura. Sapigut això, cauriem en la carrincloneria si intentessim una crítica, doncs ens hauriem de dirigir al lector emprant tòpics i paraules que altres plomes hàbilment esgrimides i plenament autoritzades ja han dit i servit. Crítics tan aciençats com Benet, Gibreda, Alcántara, Capdevila i molts altres n'han fet l'elogi i han dit el que havien de dir en les seccions d'art de llurs periódics.

Nosaltres, enduts per la pura amistat que'ns uneix amb en Canyes, hem passat també per la Sala Parés i quedàrem meravellats i sorpresos. A dir veritat no ens crèiem que sense una polida i delicada preparació acadèmica es pogués arribar a ésser un veritable artista, perque artista deu ésser en Josep Canyes quan així el nomenen homes com en Clarà i Domingo, tant coneguts en el món artístic d'Europa i Amèrica com a figures rellevants en l'art escultòric i pictòric.

Banyeres, el vei poble penedesenc, és el que vegé nàixer i crèixer a l'actual escultor més jove de Catalunya, i per més fortuna més auriolat de glòria.

Canyes... si el xiulet agut del vent en filtrar-se per les parets balajades de la Torra històrica del teu poble et sensibilitzaren els sentiments: la plaça humil, el xiuxiueix amorós del seu om centenari i el dels boscos propers orejant alegres i dolçament, t'els espiritualitzaren.

Canyes... si un dia Banyeres per un mal entés i ignorància va riure de la teva obra de infant, d'aquells eloqüentíssims ninots de fang que tú destroçares de seguida, avui pots mostrar-li orgullós—si no fossis tan humil—un art que viurà sempre, tot i dient-li que ja erets escultor treballant el fang dels seus carrers, que ja erets artista als teus albors de la infantesa.

AMADEU

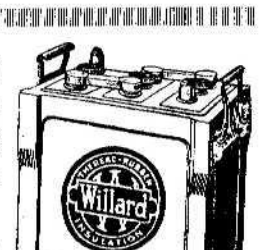

Exija siempre piezas de recambio legítimas DELCO-REMY, 20.000.000 de coches las llevan. La mayoría de marcas lo han adoptado como equipo original.
No se limite a pagar el precio de las piezas legítimas exija que lo sean.

AUTO ELECTRICIDAD, S. A.
Diputación, 234 - Barcelona
Madrid Valencia · La Coruña · Bilbao · Sevilla · Alicante

Tallers Elèctrics
FERRET

Taller especialitzat en la part elèctrica de l'Automòbil i dotat de tot utillatge per a REPARACIONS d'aquest ram

Motors elèctrics
Transformadors
Dinamos
i Acumuladors
PER A
l'Automòbil i l'Indústria

REPRESENTANT EXCLUSSIU

Dr. Robert, 48 Vendrell Santa Anna, 21

MOSAICS JULIVERT

REUS Carrer de Riudoms, 3 — TARRAGONA Reding, 3 — VENDRELL Nort, 7

Mosaics Hidráulics-Rajoles de Valencia i vidriades
CIMENTS DE VALLCARCA (Ràpit, Lent, Portland, LANDFORT)
Material de "URALITA" i demés articles del ram de construcció

Aquesta casa comunica a la seva clientela que la botiga-despatx, ha sigut instal·lada en el mateix local del dipósit de materials, carrer del Nort, 7, al costat del Banc de Biscaia i enfront del número 12 del carrer del Dr. Rodert, on havia sigut fins ara.

ESPERANTISTES

(Fragment del pròleg del Diccionari Espanyol-Esperanto dels Srs. Inglada i Villanueva)

Tal vegada es trobarà, a primera vista, que jo exagero la facilitat de la llengua Esperanto o que un idioma condensat en un llibre de tant poc volum no pot servir per a l'expressió dels pensaments més complicats que «Jo desitjo pà» o «Envíim deu francs en paper».

Quan hom coneix, doncs, el mecanisme simplíssim de dit idioma i la seva col·lecció de afixes i prefixes, pot enrahonar amb completa llibertat, valent-se d'un curt nombre d'arrels.

Jo voldria respondre quelcom a tal infundat error referint de quina manera jo vareig aprendre l'Esperanto.

Els llegidors em perdonaran, així ho espero, aquesta nota personal però crec els demostrarà que l'Esperanto és, no sols un instrument teòric, sinò un mitjà de comunicació veritablement pràctic.

Estava, doncs, jo, un istiu en casa d'uns amics. Per desgràcia, entre nosaltres els istius no són sempre tant hermosos com en vostre país exhuberant de sol. En aquell moment el cel s'obstinava a restar fosc i plè de núvols. El propietari de la finca tement que la causa de tenir de estar-me dins la casa em causés l'aburriment consegüent del ciutadà que s'estatja a casa d'uns camperols, em donà un grapat de llibres per a distreure'm.

Entre aquells llibres hi havia l'«*Ekzezcaro*» del Dr. Zamenhof, nostre famós mestre, i la gramàtica traduïda llavors per Mr. Beaufront, i que tant be coneixen tots els vells esperantistes francesos.

Casualment vaig dirigir-li la mirada; prompte m'encantà la simplicitat de la llengua, vaig continuar sens parar-me a reflexionar la lectura d'ambdós llibrets. Jo recordo molt bé el que'm va admirar la fàcil comprensió de «La Feino» que'l Dr. Zamenhof posà a les primeres planes del seu «Ekzercaro». Amb aquesta lectura vaig aprendre tot seguit de memòria tots els afixes de la llengua i vaig entretenir-me a traduir, amb més o menys dificultat, algunes frasses sencilles.

Després de sis setmanes, havent tornat a París, vaig visitar un esperantista quina direcció havia trobat en cert anunci i li vaig demanar més informes sobre l'estat de l'esperantisme. No vaig però necessitar gaires detalls; en la seva casa vareig trobar un extranger esperantista, metge de Stokholm. Al saber l'esperantista parisí que jo venia per informar-me sobres l'Esperanto, va presentar-me tot seguit a l'extranger.

De bell antuvi vaig quedar-me entre espasa i paret. Enraonar en francés un senyor el qual semblava no conèixer aquesta llengua, era inútil. Per altra part enraonar en suec... m'era impossible per complert. ¿Què fer?

Vareig revestir-me de valor i recordant algunes paraules de l'«Ekzercaro» vaig provar de dir barbotejant: «Sinjoro mi estas felica...»

¡Oh admiració! ¡Veus aquí al suec l'extranger, que somriu amablement; m'estreny la mà, respon algunes paraules amb Esperanto i el comprenc! ¡Veus aquí que ja podem intercanviar algunes frasses!

La costum ve rápidament. Després de tres dies de companyonia parlavem amb gran fluidesa i vaig conduir al meu nou conegut a visitar l'hospital on parlavem de malalties, mals, procediments curatius suecs i francesos, sempre amb Esperanto. Fins vaig ésser el seu intèrpret; i sempre amb Esperanto, el vaig posar en relació amb els estudiants i doctors que'ns voltaven, amb admiració general.

Així, doncs, jo, francés, desconeixedor de la llengua sueca, que vaig començar a aprendre l'Esperanto, sol, en el camp, per mitjà d'un petit llibre, vaig conversar amb un suec que a l'igual que jo, l'havia aprés en el seu país amb un llibret per l'istil. ¡I no podia enraonar el meu idioma patri! ¡I ens comprenguèrem mútuament sens gran esforç!

Des de aquell dia soc esperantista i es comprendrà perquè m'arronço d'espatlles quan llegeixo en un periòdic «que no pot ésser llengua una creació artificial».

Ensenyeu als vostres llegidors el mecanisme de l'idioma; llegiu-los nostra literatura i veureu si és o no llengua l'Esperanto.

PAUL FRUICTIER
(Membre de l'Acadèmia de Medicina de París.)

—

Una sincera expressió d'agraiment al jove metge Antoni Miralles per les frases d'elogi que dedicà a l'Esperanto, en la conferència que donà el dijous de la setmana passada, així com per la justesa amb que assenyalà el motiu principal del lent desenrotllo d'aquesta llengua.

MARIA JULIVERT

Débiles tomad el acreditado **Elíxir Callol** Es { rápido científico agradable } **que da Vida y Juventud**

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.- BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 50.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre de 1931

En compte corrent a la vista i imposicions.	Ptes.	346.648.714'85
En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis.	»	113.627.557'41
En imposicions a plaç	»	96.601.396'70

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 353.822.109'35

Negociém els cupons venciment 1.er de Març

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies . .	3'50 » »
De sis » » 364 » . .	4 » »
De un any en endevant . .	4'25 » »

ESPECTACLES

Com que, a igual dels demés, no tinc dò de la obicuitat, no em fou possi- e diumenge passat assistir als dos ocals vilatans que actuen en el ram spectacular; el local sacrificat per la eva decissió fou el Centre Vendre- lenc. ¿Perquè?—veusaquí que'ls que retenem opinar ens cal sempre fer claracions, fins en aquelles cose insig- ificants com aquesta—doncs per dues aons: la primera perque coneixia ja la art més interessant del programa del Centre i no estava per donar la volta món endut per un viatge detectivesc om el que fan aquells de «Eran trece», ue, sapiguent-ne la solució, et treu tot nterés, i en segon lloc perque, franca- ent, a mí m'estira més el teatre que'l ine.

I per això tarda i nit me les vaig pas- ar al Tívoli, fent-me la il'lusió de que 'havia rejovenit i em trobava en aque- es temporades quaresmals de darrers el segle passat i primers del present, oncs no n'hi havia per menys amb quelles tres obres del *género chico* en seu bon temps, «La Viejecita», «La erbena de la Paloma» i «El duo de La fricana». Voleu més tentació per un ome que ha passat la cinquantena? no era pas sol a gosar d'aquells re- ords, no gaire lluny meu una xicota—deixeu-me nomenar així a una respectable mare de família de la meva edat—explicava als seus tot el que anava a venir, recordava tots els xistos, taral'lejava les melodies i seguia amb la mà el ritme de la música. També la cara satisfeta de molts concurrents, gent contemporània de la meva edat, prou denotava que tots ells vivien allò de «no hi ha temps que no torni».

La execució fou bona si es te en compte el preu de taquilla i que's tractava d'un sol dia; la presentació aquella mateixa de *in ilo tempore* i a escepció de que en alguns troços la orquestra no corria al *vivache* que la partitura marca i el mestre exigia, el demés, tot bé, inclús els coros, que semblaven també d'aquell temps.

A la nit es posà en escena la obra estrenada a Barcelona la passada Tardor, «Gent del Camp», lletra de Victor Mora i música del mestre vallenc Ramon Ferrés. El llibre és una farsa ben estudiada de costums vallenques, una miqueta massa estiragaçada i amb abús de situació còmica, que mes aviat perjudica l'obra que no la beneficia; la música hi és ben planera i adient, sobressortint, al nostre modest entendre, el duo del començament del segon quadro, especialment la meitat final, de franca inspiració i perfecte domini d'instrumentació. Al final de la obra els castellers vendrellencs hi aixecaren un esvelt tres de cinc net i un pilà de quatre que foren molt aplaudits.

La execució regular, notant-se que per part de molts dels interprets era la primera vegada que feien la obra. El public va aplaudir i en acabar demanà als autors, als que ovasionà.

P. E. P.

Biblioteca Popular

LLIBRES REBUTS

Obres sobre el conreu de l'*Ametller*, el *Garrofer* i l'*Olivera* que es troben a la Biblioteca Popular:

AMETLLER:

Ayerbe, R.—El almendro «Desmayo».
Salom, J.—L'amelller.
» » L'adob de l'ametller.
» » L'esporga de l'ametller.
» » Un factor primordial en la producció de l'ametller.
» » L'arrufat i la pugó del presseguer i de l'ametller.
Ballester, A.—El pugón del almendro. [Hojas Divulgadoras. 1925. Número 18].
Arroniz, C.—Insectos de que proceden las plagas conocidas con el nombre de orugas de los almendros y manera de combatirlas. [Hojas Divulgadoras. 1926. Número 4].

GARROFER:

Bassa, J.—El algarrobo.
Sardá, J.—El avellano y el algarrobo.
» » El algarrobo. [Hojas Divulgadoras. 1925. Núm. 20].

OLIVERA:

Guillem-Garcia, J.—El olivo, la aceituna y el aceite.
Matons, A.—L'olivera.
Riba, J.—L'oliver.

Adobs:

Lopez Mateo, R.—Aono del olivo.
Saez, L.—Investigaciones acerca de la influencia especial de la potasa sobre la productabilidad del olivo y la calidad de la aceituna.

Poda:

Matons, A.—Com es poda l'olivera.
» » Contribució a l'estudi de l'esporga de l'olivera.

Malalties:

Navarro, L.—Las enfermedades del olivo.
Matons, A.—El negre de l'olivera.
» » La lluita contra la mosca de l'oliva.
Aguiló, J.—La mosca de l'oliva. [Hojas Divulgadoras. 1926 Núm. 11-12].

Vegeu també:

Bussard y Duval.—Arboricultura frutal. Almendro, pag. 399. Olivo, pag. 526, 540, 546 i 547.
Tamaro, D.—Fruticultura. Almendro, pag. 532. Garrafero, 860. Olivo, 662.
Tratamientos parasiticidas para combatir

CAIXES DE SEGURETAT contra Foc i Robo AMB SECRET «INVULNERABLE»

MODELS DES DE **290** PESSETES

Bàscules Pont, per a pesar camions i especials per Bocois, garantia d'afinació i resistència per **10** anys

Fabricants: S. A. E. de Arcas Invulnerables - Layetana, 54 - BARCELONA

INFORMES AL VENDRELL: A. BORRELL - Carrer Alt, número 10

L'adjunt gravat representa el

NOU MODEL

d'arada giratòria

CALMET

DE FORMA AMERICANA

Aquesta arada és de nova construcció, aplicable en tota classe de terrenys, treballa perfectament, deixant la terra en perfecte estat i completament girada. Tots els que usen arades d'aquesta construcció estan convençuts de que no hi ha arada que treballi millor.

S. Sebastià, 31 **LLUIS CALMET** VENDRELL

Gran Liquidació de MOBLES

Per retirar-se del negoci ES LIQUIDEN a preus molt econòmics les existències de l'establiment del ram, de

JOSEP FERRÉ

Carrer de la Muralla, 16. - VENDRELL

enfermedades de las plantas cultivadas. Almendro, pag. 197. Algarrobo, 225. Olivo, 35.

Delacroix, G.—Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas.

Enciclopedia Universal Ilustrada Europeo-Americana. Almendro, Vol. 4 pag. 820. Algarrobo, 5 pag. 662. Olivo, Vol. 39 pag. 1.119.

Contenen interessants articles sobre aquestes matèries les revistes agrícoles:

Agricultura. (Des de l'any 1920).

Boletín Mensual de Olivicultura. (Des de l'any 1925).

El Cultivador Moderno. (Des de l'any 1927).

INFORMATIVES

Notes Municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la anterior; quedar assabentats de la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; donar un expressiu vot de gràcies als Srs. Ministre de Finances i Director d'Indústries per haver accedit a les pretensions de la minoria viti-vinícola; que per la Comissió de Foment s'estudií l'afer de desviació de la carretera de València a Molins de Rei al pas per aquesta vila; autoritzar a Lauro Sumoy per a instal·lar un rètol a la casa número 2 del carrer del Dr. Robert i concedir permís d'obres a Pau Aymerich; aprovar l'extracte d'acords del mes de Febrer; declarar veí d'aquesta vila a Joan Miró Mercader; aprovar vàries relacions de despeses; que la Comissió de Foment informi el que procedeix fer amb les magnòlies del carrer del Dr. Robert, i després de diversos precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

Les nuvolades rançoneres quasi a diari no han deixat encara lluir el sol amb gaire intensitat; tot peró la temperatura avença ràpidament cap a la bonança i és molt més templada cada dia, fent sentir el moviment de la sava i aprestant a la vegetació per a reemprendre de nou la vida. La Primavera apunta amb les seves jornades joliues.

* * *

TAXIS «MANOI»
TELÉFON 19

* * *

S'ens demana fem avinent a aquells pagesos que son socis de la Unió de Vinyaters se serveixin notificar a l'encarregat local si reben regularment el portaveu «Viticultor» o si per contra no el reben, a fi de corretgir les deficiències que's presentin.

* * *

Josep Aleu Masasnet
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

* * *

Des de divendres vinent la empresa d'autómnibus que te la concessió de la linea entre nostra vila i Tarragona, modificarà l'horari, sortint del Vendrell a un quart de nou del matí i de Tarragona a un quart d'una del migdia per arribar a vila a un quart de dues i enllaçar amb l'auto que va d'aquí a Vilanova.

No hi ha dubte que aquest nou horari és mes beneficiós al public i que aquest sabrà aprofitar-lo degudament.

* * *

toldrà
SASTRE
Sempre al corrent de la Moda

* * *

La vintidosava conferència del curset organitzat per la Lira, va tindre lloc dijous passat i anà a carrec de Andreu Nin, fill del primer director que tingué la nostra societat coral.

Tractant-se de l'Andreu Nin forçosament el tema havia de referir-se a Rússia; i així fou, parlant sobre «La revolució russa i la cultura». La personalitat del conferenciant i el tema escollit portaren al local de la Lira una concorrència més nombrosa que la de costum, vegent-s'hi moltes cares que no havien assistit a les anteriors i trobant-hi en manca moltes altres de les assídues, tot el qual desfigurà una miqueta la normalitat assolida per el seguit de conferències d'aquella casa.

El parlament d'en Nin fou un seguit de comparacions estatístiques en els diversos rams de la activitat cultural a Rússia abans i després de la revolució, explicades amb aquella facilitat de paraula que te el conferenciant, qui, al final de la seva peroració feu una defensa dels ideals comunistes.

La conferència anunciada per dijous vinent anirà a carrec d'en Prudenci Bertrana i serà la que clourà el curset.

* * *

CLINICA DENTAL
Amadeu Martorell
ODONTÓLEG
Visite tots els dies
Al Vendrell, de 9 a 1 Doctor Robert, 13
A Barcelona, a la tarda de 3 i mitja a 8. Torrent de l'Olla, 96 prl. 2.ª Davant parad.tran.

* * *

La minoria dretana del nostre Ajuntament ens fa a mans per la seva publicació, de la següent nota:

«Havent publicat EL BAIX PENEDÉS de la setmana passada un encertat article de fons que's referia a la secularització del Cementiri católic, i no indicant la informació municipal del dia dos dels corrents, també feta pública per EL BAIX, que els regidors dretans feren constar el sentiment que'ls causava la llei i llur protesta per la manera de portar-la a cap, considerem que podria interpretar-se l'acord en el sentit de un unánim criteri, i per a desvirtuar aital suposició, acudim al periódic per a que així ho fassi constar, máxim tenint en compte que la referència de la sessió a que ens referim, era la nota oficiosa que's facilita a la premsa per la Secretaria de l'Ajuntament».

* * *

Bluteria : Manetars : Targetars : Paraigues : Llums
CATALONIA
SALVADOR BORRUT
FERNANDO, 41 BARCELONA
Descompte del 10 °/o als llegidors de «EL BAIX PENEDÉS»

* * *

El bon amic i col·laborador, en Pere Bonsoms i Cregut, passa per la pena d'haver vist enduta per traidora malaltia, la seva xamosa filleta Magda; i com si això no fos prou, també ha traspassat aquesta setmana el seu pare polític, resident a Molins de Rei.

Acompanyem en la dolor que experimenten l'amic Bonsoms i tots els seus, desitjant-los cristiana resignació per a sobre dur la pena que avui els acora.

* * *

Ramon Sanahuja Soler
ADVOCAT
Tots els diumenges: Fonda del Comerç VENDRELL
Dies feiners: A. Guimerá (abans St. Agustí) TARRAGONA

* * *

Els senyors Obrers de la Parróquia, juntes de administració de les ex-confraries parroquials i particulars que cuiden o guarden els «Passos» o «Misteris» que assisteixen a la processó del Dijous Sant, en reunió tinguda el passat dimarts a la Casa Rectoral, inspirant-se en els mateixos motius de tantes altres localitats, acordaren no celebrar enguany la mentada processó.

* * *

TAXIS VIDAL
Doctor Robert, 21 - Teléfon 37 A

* * *

Ens diu el Club d'Esports que havent sigut nomenat per el carrec de cuidador de l'equip local de futbol, en Salvador Altés, i tenint aquest ja format el mateix, el proper diumenge dia 20 dels corrents s'inaugurarà la nova actuació.

Es de preveure que donada la valua dels nous elements que l'integren, i alliçonats aquests per la experiència assolida per l'Altés, podrem gaudir novament de tardes inoblidables al Camp Estadi, el que contribuirà al foment de la afició esportiva, i més encara si hom te en compte que'l nou equip serà veritablement vendrellenc, ço és, integrat del tot per joves d'aquesta vila.

—

També ens demana la directiva del Club fem públic que, cumplint un acord de la darrera assemblea general ordinària, s'ha establert en aquesta entitat la «Guardiola de l'Excursionista», el que posa la directiva en coneixement de tots aquells socis que s'hi vulgan inscriure, ja que aquesta organització, com el seu nom indica, serà un valiós element per a fomentar l'excursionisme.

* * *

EMILI FOLCH
ODONTÓLEG
Ofereix el seu despatx de dentista en el CARRER del DR. ROBERT, N.º 10 tots els dijous i dissabtes a la tarda i diumenges al matí.

* * *

Cine Tívoli.—Contrariament a la costum establerta, s'ens diu, que avui dissabte i demà diumenge no es donaran espectacles en aquest local; n'ignorem les causes.

En canvi per dilluns a la tarda s'anuncia una extraordinària sessió vermout, a carrec d'un grup d'empleats de la casa, el que oferirà al públic a preus populars el següent programa: El sentimental drama «sublime sacrificio»; la bonica comèdia de gran èxit «Legionarios en París» i una cómica en dugues parts.

Ens notifiquen que per la diada de Sant Josep, actuarà en aquest local una notable Companyia de Sarsuela.

* * *

P. Casanova i Rius
ADVOCAT
(Del Col·legi d'Advocats de Tarragona)
Prat de la Riba, 1, entr.sol VENDRELL

* * *

«Centre Vendrellenc».—Programa de cine sonor per a demà, diumenge, tarda i nit: Estrena del film totalment parlat en espanyol «Sombras de circo»; la deliciosa comèdia «Esposa a medias»; projecció de la interessant revista sonora «Noticiario Fox», completant el programa una cinta de «Dibuixos sonors».

Dilluns tarda: Sessió Vermouth, amb la les produccions «Cita trágica» i «Marinos en seco».

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: una nena filla de Josep Puig Garriga i de Francesca Mañé Tous, Santa Anna 2.

Defuncions: Francesca Borrut Miró, de 67 anys, Cristina Baixa 72; Magdalena Bonsoms Bellvé, de 5 anys, Prat de la Riba 5 A.

Matrimonis: cap.

Es venen dues cases
al carrer del Metge Reventós (Mar) en bones condicions de preu. Per informes dirigir-se a Antoni Martorell, carrer Pau Casals, 15

OCASIÓ
Es venen totes les eines i un bon estoc de formes noves per a sabateria, inclús una bona màquina, apropiades per qui vulgui establir-se. Es vendrà condicions immillorables de preu. Dirigir-se a la premta Ramon d'aquesta vila.

Esqueles mortuòries
ens encarreguem d'ordenar la seva inserció a tota la premsa diària de Barcelona
Mateixos preus de tarifa
Impremta Ramon. - Vendrell

ES VENEN:
Cotxe Chevrolet
6 cilindres, últim model, per matricular
Cotxe Oakland
en perfecte estat de conservació
Agència Oficial «FORD»
DR. ROBERT, 42 TELÈFON N.º
VENDRELL

Rafel Fusté
Pèrit Agrònom
Compra-venda, peritatge i recana de finques
AIXECAMENT DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES
Carrer de Mar, 18 VENDRELL

Bigues de Ferro
Bàscules i Cuines econòmiques
a comissió
Entrego les comandes a les 24 hores
CAIXES DE CAUDALS
Serrallería de Pau Socías (Trau

Aquells vendrellencs que viuen a Barcelona poden adquirir
"El Baix Penedès"
al lloc de venta de periòdics que està instal·lat a la Plaça de la Universitat prop la cantonada del carrer de Pelai, davant dels «Magatzems El Aguila».

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

Venanci Castellanos
METGE
Des de'l dia 3 del present mes de gener rebrà en consulta els dimarts i els dijous, de 10 a 12 del matí, i els diumenges, de 9 a 1, en el seu Consultori
Santa Anna, 22 VENDRELL